

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Návrh smernice Rady, ktorou sa mení smernica 77/388/EHS s cieľom zjednodušiť povinnosti spojené s daňou z pridanej hodnoty“ a „Návrh nariadenia Rady, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1798/2003 v spojitosti so zavedením mechanizmov administratívnej spolupráce, ktoré sa týkajú schémy jedného miesta kontaktu a postupu vrátenia dane z pridanej hodnoty“

KOM(2004) 728 v konečnom znení – 2004/0261 (CNS) – 2004/0262 (CNS)

(2005/C 267/07)

Rada sa 24. januára 2005 podľa článku 262 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva rozhodla prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom stanovisko k navrhovanej téme.

Odborná sekcia pre hospodársku a menovú úniu, hospodársku a sociálnu súdržnosť, ktorá bola poverená prípravou návrhu stanoviska Výboru v danej veci, prijala svoje stanovisko dňa 15. apríla 2005. Spravodajcom bol pán BURANI.

Európsky hospodársky a sociálny výbor prijal na svojom 417. plenárnom zasadnutí, ktoré sa konalo 11. a 12. mája 2005 (na schôdzi 12. mája), nasledujúce stanovisko 90 hlasmi za, žiadnym proti, pričom 1 člen sa hlasovania zdržal.

1. Úvod: dokument Komisie

1.1 V októbri 2003 Komisia predložila oznámenie ⁽¹⁾, zhŕňajúce stratégie v oblasti DPH načrtnuté už v júni 2000, ktorým sa vyjasnili série nových iniciatív, ktoré majú byť prijaté v rámci danej stratégie. V podstate pozostáva stratégia zo sledovania štyroch hlavných cieľov: zjednodušenie, modernizácia, jednotnejšie uplatňovanie súčasných pravidiel a užšia administratívna spolupráca.

1.2 Dokument predložený EHSV ⁽²⁾ má tri časti:

- a) návrh smernice Rady, ktorou sa mení smernica 77/388/EHS s cieľom **zjednodušiť** povinnosti spojené s daňou z pridanej hodnoty;
- b) návrh smernice Rady, ktorou sa ustanovujú podrobné predpisy o vrátení dane z pridanej hodnoty, ktoré sa ustanovuje v smernici 77/388/EHS, osobám podliehajúcim dani, ktoré nemajú sídlo na území krajiny, ale v inom členskom štáte;
- c) ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č.1798/2003 v spojitosti so zavedením **mechanizmov administratívnej spolupráce**, ktoré sa týkajú systému jediného vybavovacieho miesta („schéma jedného miesta kontaktu“) a postupu vrátenia refundácie – dane z pridanej hodnoty.

1.2.1 Len návrhy a) a c) si vyžadujú pripomienky EHSV. Všeobecné pripomienky sa vzťahujú na oba návrhy, nakoľko sú oba pokladané za súčasť jednotnej stratégie.

1.3 Zjednodušenie podnikateľských povinností, ktoré boli istú dobu posudzované, bolo riešené rozhodnutím Európskej rady zo dňa 26. marca 2004, ktoré vyzývalo Radu pre konkurencioschopnosť, aby stanovila oblasti pre zjednodušenie.

Rozhodnutie o danej záležitosti bolo prijaté v júni 2004 a Komisia vydala v októbri 2004 dokument, ktorý je predmetom tohto stanoviska. Medzitým na neformálnom zasadnutí ECOFIN 11. septembra 2004 holandské predsedníctvo nastolilo otázku „posilňovania rastu znižovaním administratívneho zaťaženia“. Komisia sa nazdáva, že tento návrh dokonale zapadá do tohto cieľa.

1.4 Štúdie Komisie ⁽³⁾ uverejnené v druhej polovici roka 2003 zdôraznili, že jedným z hlavných cieľov malo byť zjednodušenie systému pre „**osoby podliehajúce dani, ktoré majú záväzky v oblasti DPH v členskom štáte, kde nemajú sídlo**“ (v praxi, exportéri tovaru a služieb – poznámka EHSV). Vskutku, administratívne bremeno pre tieto osoby je tak veľké a komplexné, že mnoho potenciálnych exportérov uprednostňuje nezapájanie sa do žiadnych aktivít podliehajúcich DPH v inom členskom štáte. Okrem toho je **procedúra refundácie** v niektorých fázach vybavovania taká zložitá a komplikovaná, že približne 54 % veľkých spoločností sa **nepokúšalo pokračovať vo vybavovaní postupu administratívneho spisu a nežiadalo o refundácie, na ktoré mali nárok.**

1.5 Návrhy uvedené v bode 1.2 sa snažia vyhýbať takýmto ťažkostiam ustanovením **šiestich praktických opatrení:**

- 1) zavedenie **systému jediného vybavovacieho miesta** pre neetablované osoby podliehajúce dani;
- 2) zavedenie systému jediného vybavovacieho miesta, **aby sa „zmodernizovala“ procedúra refundácie;**
- 3) **zosúladenie škály tovaru a služieb**, pre ktoré členské štáty môžu uplatňovať obmedzenia vo vzťahu k právu na odpočet;

⁽¹⁾ KOM(2003) 614 v konečnom znení

⁽²⁾ KOM(2004) 728 v konečnom znení z dňa 29.10.2004

⁽³⁾ SEC(2004) 1128

- 4) rozšírenie používania **mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti na odberateľa- zákazníka, ktorý je zdaniteľnou osobou (reverse charge)**;
- 5) revízia **zvláštneho systému predpisov pre malé a stredné podniky**;
- 6) zjednodušenie **systemu predpisov o zásielkovom predaji**.

1.6 Aby sa napomohlo dosiahnutiu týchto cieľov, Komisia navrhla tri legislatívne iniciatívy:

- úpravu Šiestej smernice o DPH ⁽⁴⁾;
- nahradenie ôsmej smernice o DPH;
- úpravu nariadenia Rady (ES) č. 1798/2003 o administratívnej spolupráci v oblasti DPH ⁽⁵⁾.

1.6.1 Iniciatívy navrhované v dokumente už boli extenzívne prediskutované s členskými štátmi a boli podrobené procesu rozsiahlej konzultácie so zainteresovanými skupinami prostredníctvom internetu.

ČASŤ I: NÁVRH SMERNICE

2. Projekt jediného vybavovacieho miesta

2.1 Koncept „jediného vybavovacieho miesta“ („*schéma jedného miesta kontaktu*“) nie je nový: v skutočnosti bol navrhnutý po prvýkrát v nariadení Rady 2002/38/ES, ktoré však obmedzovalo jeho rozsah na účastníkov elektronického obchodu ⁽⁶⁾, ktorí poskytujú cezhraničné služby osobám nepodliehajúcim dani. V podstate, systém **jediného vybavovacieho miesta (JVM)**, ktorý sa momentálne navrhuje, by sa mal rozšíriť na **všetkých exportérov tovaru a služieb s možnosťou zaradenia do elektronického registra v krajine ich sídla, ktorý by bol platný pre všetky krajiny EÚ**, čím by sa zrušila povinnosť pre exportérov zaregistrovať sa v registroch DPH všetkých členských štátov, do ktorých exportujú, a aby sa im umožnilo ponechať si ich národné registračné číslo.

2.2 Po zavedení JVM by situácia bola nasledujúca:

- ak je **odberateľ povinný platiť DPH**, musí predložiť svoje priznanie v členskom štáte, v ktorom je usadený, pričom v danom prípade **exportér nemá žiadnu povinnosť podávať priznanie**;
- ak na druhej strane **osoba povinná platiť daň (predávajúci/exportér) je neetablovaným obchodníkom**, môže si splniť svoje povinnosti **prostredníctvom JVM** namiesto – ako je to v súčasnosti – podávania priznania v členskom štáte miesta určenia. Sadzba bude samozrejme sadzbou platnou v krajine miesta určenia.

⁽⁴⁾ Pozri smernicu Rady 2004/66/ES z 26.4.2004

⁽⁵⁾ Pozri nariadenie (ES) č. 885/2004 z 26.4.2004

⁽⁶⁾ Pozri stanovisko EHSV Ú. v. C 116 z 20.4.2001, s. 59.

2.2.1 Komisia je presvedčená, že model jediného vybavovacieho miesta by mohol zjednodušiť daňové povinnosti pre výrazne väčší počet a širší rozsah obchodníkov, než je tomu dnes: okrem ustanovení o **zásielkovom predaji**, ktoré už riešia súčasné ustanovenia, by boli pokryté všetky **priame predaje odberateľom** v iných členských štátoch. Avšak, ešte dôležitejším aspektom je začlenenie **transakcií medzi osobami podliehajúcimi dani, pre ktoré nie je použiteľné prenesenie daňovej povinnosti na odberateľa – zákazníka, ktorý je zdaniteľnou osobou (reverse charge)**, do tohto systému.

2.2.1.1 Očakáva sa, že systém JVM by mohlo používať približne 200 000 hospodárskych subjektov. Tiež je pravdepodobné, že exportné firmy – hlavne veľké firmy – už zapísané v registroch DPH v krajine inej, než je ich vlastná, budú naďalej používať súčasný systém. Systém JVM je možnosťou a nie povinnosťou.

2.3 Avšak systém jediného vybavovacieho miesta nie je riešením všetkých problémov. V prvom rade **sa budú naďalej uplatňovať všetky domáce pravidlá** o obdobiach na podávanie priznaní, pravidlách platenia a refundácie a vykonávacích ustanoveniach; Komisia výslovne potvrdzuje, že tento nový systém **nemá viesť k úplnej harmonizácii** národných pravidiel, ktoré „nepovažuje za realistické a ani potrebné v tomto štádiu“.

2.3.1 Otázka **finančných prevodov** zostáva nevyriešená: budú sa musieť realizovať **priamo medzi osobou podliehajúcou dani a členským štátom spotreby**. Komisia uvádza, že doposiaľ nadobudnuté skúsenosti s existujúcim špeciálnym systémom elektronického obchodovania (systém s menej ako 1000 zúčastnených podnikov tretích krajín) dokazujú, že zaobranie sa **prerozdelením** prijatých **peňazí** je „veľmi zatažujúce“ pre prijímací členský štát. Znova podľa Komisie by rozšírenie systému tak, aby sa týkal väčšieho počtu hospodárskych subjektov a transakcií, nebolo „realistickou možnosťou“: hlavné pokladničné systémy by sa mali rozvinúť tak, aby zvládli peňažné toky. Túto úlohu by však mohli vykonávať **finanční sprostredkovatelia**, ktorí by mohli ponúknuť operátorom funkciu manipulácie s peniazmi. Takéto služby, ktoré majú byť ponúkané na základe dobrovoľnosti a ktoré môžu byť mimoriadne atraktívne pre menšie hospodárske subjekty, „ale museli by sa zakladať na komerčnej realite“ – inými slovami, byť poskytované za prijateľných podmienok.

2.3.2 Na záver, **systém JVM ponecháva všetky existujúce procedúry platieb a refundácií nezmenené**. **Špeciálny systém pre poskytovanie elektronických služieb súkromným spotrebiteľom** tiež zostáva v platnosti; to ustanovuje jedinú **platbu** exportujúcemu členskému štátu, ktorý je zodpovedný za prerozdelenie peňazí dlhovaným štátom, ktorým sa služba poskytuje. Tieto ustanovenia sa majú revidovať pred 30. júnom 2006 a ako súčasť tejto revízie sa preskúma možnosť prenesenia operácií elektronického poskytovania služieb pod rámec systému JVM.

3. Iné aspekty návrhu

3.1 Návrh Komisie z roku 1998 – ktorý sa zameriaval najmä na reformovanie systému refundácie – tiež ustanovoval celý rad reforiem súvisiacich s **výdavkami neoprávnenými na odpočítanie DPH**, alebo oprávnenými len na čiastočné odpočítanie. Cieľom bolo aproximovať, ak nie harmonizovať, národné pravidlá, ktoré sa veľmi líšili – a naďalej sa líšia. Návrh nebol prijatý, hlavne kvôli istým obavám členských štátov, ktoré sa týkajú ich príjmov DPH.

3.1.1 Súčasný návrh sa od začiatku do konca snaží o **harmonizáciu kategórií výdavkov, ktoré sa dajú vyňať z práva na odpočítanie (neodpočítateľné výdavky)**. Vo všeobecnosti (s niekoľkými výnimkami) by sa táto výnimka mala vzťahovať na:

- motorové cestné vozidlá, plavidlá a lietadlá;
- výdavky na cestovanie, ubytovanie, stravovanie;
- luxusný tovar, výdavky na zábavu a reprezentačné účely.

Všetky iné typy výdavkov, ktoré nie sú zahrnuté do týchto kategórií, by mali podliehať normálnym pravidlám odpočítania.

3.2 Pri transakciách poskytovaných v rámci podnikateľskej sféry B2B („business to business“) je DPH platená odberateľom v členskom štáte miesta určenia a dá sa refundovať v rámci **mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti na odberateľa – zákazníka, ktorý je zdaniteľnou osobou (reverse charge)**; ktorý je povinný pre niektoré transakcie, ale dá sa aplikovať podľa uváženia členských štátov na iné. Komisia teraz navrhuje **rozšíriť rozsah tohto povinného mechanizmu** tak, aby zahŕňal dodávky tovaru, ktorý je inštalovaný alebo montovaný dodávateľom alebo v jeho mene, poskytovanie služieb spojených s nehnuteľným majetkom, a služieb, na ktoré sa vzťahuje článok 9 odsek 2 písm. c) Šiestej smernice.

3.3 Podľa Komisie sú súčasné pravidlá o **oslobodeníach od DPH**, nepružné a rozporuplné“ kvôli spôsobu, akým sa výnimky poskytovali jednotlivým členským štátom v čase ich prístúpenia do EÚ alebo pri iných príležitostiach. Existujú veľké rozdiely medzi zaobchádzaním v jednotlivých členských štátoch v danej veci: ani zďaleka sa neredukujú, tieto rozdiely sa zvýšili s rozšírením dočasných povolení alebo dokonca rozšírením ich rozsahu. Návrh ustanovuje **väčšiu pružnosť** pri určovaní stropu, pod ktorým by sa mohli udeľovať výnimky: navrhuje sa strop vo výške 100 000 eur, ale každý členský štát by mohol stanoviť nižšie prahy, ktoré by sa líšili podľa toho, či sa dodáva tovar alebo poskytujú služby.

3.4 Súčasná ustanovenia o **zásielkovom predaji** ustanovujú dva rôzne stropy: celková hodnota dodaná počas roka vo výške 35 000 eur alebo 100 000 eur, o ktorej rozhodne každý členský štát *miesta určenia*. Nad tieto prahy musí dodávateľ účtovať DPH vo výške platnej sadzby v členskom štáte *miesta určenia*. Aby sa zjednodušil život hospodárskych subjektov, Komisia navrhuje prijatie **spoločného stropu vo výške 150 000 eur, ktorý by zohľadňoval všetky predaje do všetkých krajín EÚ**.

4. Systém jediného vybavovacieho miesta: pripomienky

4.1 EHSV vo všeobecnosti schvaľuje zriadenie systému jediného vybavovacieho miesta. Ale chce vzniesť niektoré pripomienky, s cieľom pomôcť zefektívniť cezhraničný mechanizmus DPH. Tieto pripomienky sa snažia o poskytnutie **pomôcok pre budúci vývoj a doplňujúce opatrenia**: pokiaľ ide o súčasnú situáciu, Komisia sa snažila o predloženie programu, ktorý je **realistický, ale minimalistický** a preto – ako sa dúfa – realizovateľný.

4.2 Pokiaľ ide o harmonizáciu daní vo všeobecnosti a hlavne harmonizáciu pravidiel, situácia nevyvoláva veľký optimizmus. Pokrok je pomalý a plný prekážok, mechanizmy sú nejasné a často neefektívne a pravidlá sú zložité a často sa ťažko interpretujú. Sú to ľudia a podniky, a nakoniec celá ekonomika, kto dopláca na túto situáciu. Paradoxne, hlavnými obeťami sú však samotné členské štáty, ktoré často pôsobia dojemom – potvrdeným skutočnosťou – že chcú zachovať *status quo* za každú cenu z dôvodov, ktoré môžu, ale nemusia byť ospravedlňiteľné, naďalej používajúc zložité, nákladné systémy, pretože sa obávajú zmeny: byrokracia, ktorá sa stáva obeťou samej seba.

4.3 Zdá sa, že prvotné výsledky systému JVM, ktorý už bol vytvorený a je funkčný v oblasti cezhraničných elektronických služieb, by mohli naznačovať nízku úroveň záujmu hospodárskych subjektov: vskutku, použilo ju menej ako 1 000 hospodárskych subjektov (bez trvalého sídla), väčšina z nich sú „veľké“ hospodárske subjekty, hoci je príliš skoro, aby tento údaj znamenal veľa. Podľa Komisie, podpora systému jediného vybavovacieho miesta by sa mala stať extenzívnejšou, nakoľko ho bude pravdepodobne využívať 200 000 z 250 000 potenciálnych cezhraničných hospodárskych subjektov s trvalým bydliskom. Ak sa tak stane, systém jediného vybavovacieho miesta sa dostane do ťažkostí: Komisia uvádza, že systém prijatý pre elektronický obchod už vytvára administratívne problémy a výrazne zaťažuje riadenie. Navrhovaným riešením je vyňať **zo systému jediného vybavovacieho miesta inkasovanie a prerozdelenie dlhovaných peňazí** (popísané Komisiou ako „zafažujúca úloha“) a spravovanie **refundácie** a poveriť týmito úlohami **finančné orgány**: je to zrejme potrebné, ale jednoznačne **neuspokojivé riešenie**.

4.4 EHSV uvádza, že úloha spravovania týchto peňazí by bola práve tak „zaťažujúca“ pre finančné orgány, ako aj pre daňové orgány, hoci finančné orgány sú určite vybavené na poskytovanie tejto služby. Toto spravovanie by však znamenalo **náklady, ktoré by mali znášať daňoví poplatníci alebo daňové orgány**. Vskutku nie je jasne povedané, **kto by mal znášať náklady systému**, ktorý sa má zaviesť do praxe, aj keď zo strany orgánov sa pokladá za samozrejmé, že to budú hospodárske subjekty. Komisia sa však na základe vykonaných štúdií nazdáva, že nový systém – založený na vybavovaní všetkých záležitostí na jednom mieste a na systéme kompenzácie(-clearingu)/vyrovnaní(zúčtovania) dlhovaných súm – bude v každom prípade menej nákladný, než ten súčasný.

4.5 Výbor nemá prostriedky na overenie, či a v akom rozsahu by celý projekt JVM so zverením služby finančnému sektoru spôsobil **prínosy** po finančnej stránke, t.j. zjednodušenie a urýchlenie procedúr pre hospodárske subjekty a národné správy. Intuitívne sa dá očakávať, že prínosy pre hospodárske subjekty by mohli byť zjavné, ale obmedzené: vybavovanie všetkých záležitostí na jednom mieste by malo odstrániť potrebu registrácie v rôznych krajinách miesta určenia a výmenu papierovej dokumentácie, ale **národné pravidlá by sa mali naďalej uplatňovať** (obdobie na predkladanie priznaní, pravidlá platieb a refundácie) a čo je dôležitejšie, **naďalej bude existovať mnoho rôznych národných systémov zdaňovania**, ak nebudú harmonizované.

4.6 V krátkosti, EHSV schvaľuje návrh Komisie, ale mal by pritiahnúť pozornosť tých, čo rozhodujú, na nasledovný základný bod: ak má byť systém JVM jediným rozhraním medzi operátormi a rôznymi národnými správami, musí byť **skutočne jediným v procedúrach a spravovaní dlžných čiastok a tých, ktoré majú byť prijaté**. Za akýchkoľvek okolností nebude tento proces nikdy kompletný, ak **daňové sadzby a národné pravidlá nebudú zosúladené**; je to tiež dôležité pre vytváranie skutočného jednotného trhu. Ďalším aspektom na posúdenie je otázka jazykov: aj keď výmena informácií prostredníctvom JVM prebieha na základe kódov, môže sa ukázať potrebným skutočný dialóg, ktorý si môže vyžadovať nie vždy štandardizovateľné formulácie

5. Iné aspekty návrhu smernice: pripomienky

5.1 EHSV plne schvaľuje návrh Komisie (bod 3.1.1), aby sa **harmonizovali kategórie výdavkov, ktoré by sa dali vyňať z práva na odpočítanie DPH**. Jeho prijatie by nakoniec spustilo proces aproximácie daňových pravidiel, hoci sa v súčasnosti nezdá, že sa proces dokončí v dohľadnom čase.

5.2 EHSV tiež schvaľuje návrh rozšíriť rozsah **mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti na odberateľa – zákazníka, ktorý je zdaniteľnou osobou (reverse charge)** (bod 3.2), ale rozhodujúcejším krokom by bolo rozšíriť ho na **všetky transakcie B2B realizované v rámci EÚ**.

5.3 **Oslobodenie od DPH** (bod 3.3) si zaslúži pripomienky rôzneho druhu. EHSV už riešilo túto otázku vo svojom stanovisku, v ktorom kritizoval spôsob poskytovania výhodnejšieho zaobchádzania určitým kategóriám hospodárskych subjektov, nielen keď do EÚ vstúpili nové členské štáty v rôznych vlnách rozšírenia, ale aj ako dedičstvo minulých situácií pretrvávajúce v dlhšie existujúcich členských štátoch. EHSV uviedol – a teraz znova opakuje – že oslobodenie niektorých kategórií hospodárskych subjektov od DPH spôsobuje **porušovanie pravidiel hospodárskej súťaže** v nadnárodných transakciách a aj – zrejme s väčšími účinkami – v samotných členských štátoch.

5.3.1 Okrem toho by sa malo uviesť, že pripomienky Komisie sa odvolávajú na „**malé a stredné podniky**“, pričom väčšina úradných dokumentov, hlavne protokolov o pristúpení, sa vzťahuje len na „**malé**“ podniky. Ide o jasné naznačenie zámeru znižovať význam úľavy a rozšíriť ho v praxi na omnoho väčšie podniky. Návrh nerobí žiaden rozdiel, len sa odvoláva na „osoby“ s **intrakomunitárnym** obchodným obratom nepresahujúcim 100 000 eur: preto je jasným zámerom rozšíriť prínos oslobodenia na **všetky** podniky, bez ohľadu na ich veľkosť.

5.3.2 Účelom oslobodenia preto nie je oslobodiť od DPH konkrétnu **kategóriu podniku**, ale **kategóriu nepatrných transakcií**, a v tomto ohľade s tým **EHSV súhlasí**. Naďalej treba objasniť, či podniky oslobodené od národnej DPH na základe všeobecných ustanovení by mali podliehať limitu vo výške 100 000 eur pre obchody v rámci Spoločenstva. Ak by to tak bolo, prišlo by k absurdnej situácii, v ktorej by „zákonne“ oslobodené podniky museli platiť DPH, ak prekročia tento limit.

5.3.3 EHSV sa v zásade menej priaznivo stavia k návrhu dať každému členskému štátu možnosť **nastaviť strop nižší** ako 100 000 eur, alebo dokonca stanoviť rôzne stropy pre tovar a služby. Predlžuje sa tým odsúdeniahodná rôznorodosť existujúcich pravidiel, ktoré viac komplikujú prácu hospodárskych subjektov, zvyšujú administratívne náklady a nakoniec znova zjavne pôsobia proti princípom, ktoré tvoria základ vnútorného trhu. Na druhej strane si jasne uvedomuje, že osobitné situácie jednotlivých štátov si môžu vyžadovať výnimky zo všeobecného pravidla, a preto by harmonizácia „stropu“ vyňatia z pôsobnosti nemala priaznivú odozvu, keďže existujú ďalšie a oveľa väčšie nezrovnalosti.

5.4 Pokiaľ ide o **zásielkový predaj** (bod 3.4), EHSV úprimne oceňuje všetky snahy Komisie – vrátane tohto návrhu – odstrániť náročné povinnosti uložené hospodárskym subjektom rôznorodosťou národných pravidiel zdaňovania. Popri vytváraní systému jediného vybavovacieho miesta by malo skutočný pokrok predstavovať vytvorenie spoločného stropu vzťahujúceho sa na všetky členské štáty.

B. ČASŤ II: NÁVRH NARIADENIA RADY

6. Dokument Komisie

6.1 Návrh mení nariadenie (ES) 1798/2003; táto zmena by bola potrebná v prípade prijatia smernice. Obsahuje vykonávacie ustanovenia, ktoré si nevyžadujú osobitné pripomienky, nakoľko sa zväčša týkajú ustanovení súvisiacich s oznámeniami medzi členskými štátmi, propagovania pravidiel a spôsobov spolupráce s Komisiou. Najdôležitejšie ustanovenia sú ustanovené v článku 34 písm. g), ktorý súvisí s **kontrolou osôb podliehajúcich dani a ich obrátov**.

6.2 Princíp, ktorý je základom auditov, je **spolupráca medzi členskými štátmi**. Audity realizované prostredníctvom systému JVM, by mohol vykonávať členský štát systému JVM alebo iný členský štát miesta určenia, pričom každá strana má povinnosť informovať ostatné zainteresované strany *vpred*; tieto zainteresované strany sú oprávnené zúčastniť sa na auditoch, ak si to želajú. Postupy, ktoré sa majú uplatniť na vytvorenie spolupráce, sú tie, ktoré sú ustanovené v článkoch 11 a 12 základného nariadenia.

6.3 Keďže sa nariadenie zaoberá v podstate procedurálnymi záležitosťami, EHSV nemá žiadne mimoriadne pripomienky. Chce však vedieť, či ustanovenia o spolupráci stanovujú všetky

možnosti v oblasti, ktorá je v niektorých ohľadoch veľmi zložitá, napriek tomu, že neboli zavedené žiadne úplne nové prvky (systém JVM už existuje pri zásielkovom predaji). V prvom rade, systém je **virtuálny** a preto **sa netýka osobného kontaktu** medzi zástupcami národných správ; okrem toho, vyššie uvedený problém **jazykovej rôznorodosti** určite neuláhčí spoluprácu, alebo prinajmenšom efektívnu spoluprácu.

6.3.1 Treba napokon uviesť, že kontroly nie vždy a v každom prípade môžu byť vykonané výlučne prostredníctvom kódov alebo štandardizovaných formulácií. I keď sa z dobre známych dôvodov problém kontaktov medzi administráciami a užívateľmi pokladá za druhoradý či dokonca neexistujúci, všetci zainteresovaní v rámci sektoru neskrývajú svoje súčasné ťažkosti a znepokojenie, pokiaľ ide o budúcnosť.

6.4 V neposlednom rade, pokiaľ ide o dôležitosť, treba na záver uviesť, že sa návrh smernice nezaobrá nanajvýš dôležitým aspektom pre hospodárske subjekty, akým je **ochrana údajov**. Pokladá sa za samozrejmé, že komunikácie medzi podnikateľmi a orgánmi sú chránené proti nebezpečenstvu úniku informácií v prospech tretích osôb riadnymi predpismi na ochranu osobných údajov. Posudzovaný dokument sa však nezaobrá skutočným nebezpečenstvom, akým je **peniknutie tretích strán do databáz verejnej správy**. V tomto konkrétnom prípade môžu byť údaje o trhových podieloch a mená zákazníkov predmetom **priemyselnej špionáže**, čo môže spôsobiť aj vážne škody. Pred zverení osobných údajov akejkoľvek verejnej správy majú občania i podniky právo vedieť, aké technické a organizačné opatrenia boli podniknuté na ich ochranu pred počítačovými pirátmi („hackermi“).

V Bruseli 12. mája 2005

Predsedníčka
Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Anne-Marie SIGMUND